

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.5127L2/2025

DECIZIA nr.395
din 29 aprilie 2026

**referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului
României nr.46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de
administrație al Societății Române de Radiodifuziune**

Elena-Simina Tănăsescu	- președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	- judecător
Mihai Busuioc	- judecător
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scânteii	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Cristina Titirișcă	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, sesizare formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.14467 din 22 decembrie 2025 și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 5127L2/2025.

2. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată, în esență, că Hotărârea Parlamentului României nr.46/2025 este neconstituțională, având în vedere dispozițiile Legii fundamentale prin raportare la prevederile art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, potrivit cărora Parlamentul are obligația să desemneze membrii Consiliului de administrație al

Societății Române de Radiodifuziune (*SRR*), la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii acestora în Parlament.

3. În fapt, în cadrul procedurii pentru desemnarea membrilor Consiliului de administrație al *SRR*, grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor (*AUR*) din Camera Deputaților și Senat au înaintat două propuneri pentru membri titulari și două propuneri pentru membri supleanți, iar la ședința comună a Comisiei pentru cultură și media a Senatului și a Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților a fost avizată câte o singură propunere pentru fiecare categorie, celelalte două nominalizări nefiind incluse pe listele de candidați propuși pentru posturile de titulari și supleanți. Propunerile făcute de cele două comisii au fost votate în ședința în plen a Parlamentului.

4. Ca atare, se afirmă că plenul reunit al Parlamentului nu a votat propunerile de membri înaintate de grupurile parlamentare ale *AUR*, fapt care a condus la nerespectarea configurației politice și a ponderii lor în Parlament, prin raportare la numărul de membri alocat pentru propunerile formulate de grupurile parlamentare, respectiv la încălcarea unei condiții imperative prevăzute de art.19 alin.(1) lit.a) din Legea nr.41/1994, care trebuia respectată la momentul supunerii la vot a propunerilor pentru ocuparea unui loc în cadrul Consiliului de administrație al *SRR*.

5. Norma legală încălcată are o fizionomie juridică foarte clară, impunând obligația respectării configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului prin raportare la numărul total de membri ai Consiliului de administrație al *SRR* propuși de grupurile parlamentare ale celor două Camere, mai exact prin raportare la numărul de 8 membri pe care acestea îl pot propune. Or, cei 129 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale Partidului Social Democrat nu sunt de 3 ori mai mulți față de numărul de 90 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale *AUR*, ci sunt doar cu 44% mai mulți, și nici cei 73 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare

reunite ale Partidului Național Liberal nu sunt mai mulți prin raportare la cei 90 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR, ci sunt în mod evident mai puțini. De asemenea, referitor la cei 59 de parlamentari care fac parte din grupurile parlamentare ale Uniunii Salvați România, se arată că și numărul acestora este mai mic decât cel al deputaților și senatorilor care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR. Totodată, cei 32 de parlamentari ai Uniunii Democratice Maghiare din România sunt aproximativ de 3 ori mai puțini decât numărul de deputați și senatori care fac parte din grupurile parlamentare ale AUR. Așadar, în Consiliul de administrație al SRR trebuiau să se regăsească doi membri titulari și doi membri supleanți propuși de grupurile parlamentare ale AUR, conform configurației politice și ponderii acestora în Parlament, iar prin neincluderea propunerilor făcute de grupurile parlamentare ale AUR a fost încălcată condiția reprezentativității în cadrul Consiliului de administrație al SRR, stabilită expres și imperativ de Legea nr.41/1994, ceea ce duce la încălcarea obligativității respectării legii, prevăzută de Constituție, obligație care se impune tuturor subiectelor de drept, indiferent de natura lor, fiind o trăsătură immanentă a statului de drept. În consecință, se încalcă prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Legea fundamentală.

6. Totodată, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012.

7. În conformitate cu dispozițiile art.27 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților Camerei Deputaților și Senatului, pentru a comunica punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului.

8. **Președintele Camerei Deputaților** a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr.1535 din 10 februarie 2026, prin care se solicită respingerea, ca neîntemeiată, a sesizării de neconstituționalitate.

9. În prealabil, se arată că demersul de contestare a constituționalității este tardiv, ceea ce afectează principiul securității raporturilor juridice, având în vedere că între momentul adoptării actului supus controlului instanței de contencios constituțional și momentul formulării contestației s-au produs efecte juridice. Or, activitatea parlamentară, inclusiv dreptul de contestare a constituționalității unui act, trebuie să se circumscrie principiului diligenței și al cooperării și colaborării loiale, astfel încât formularea actului de contestare trebuie realizată după adoptarea actului, și nu după o lună de zile, cum este cazul prezentei sesizări de neconstituționalitate, Hotărârea Parlamentului României nr.46/2025 producând deja efecte juridice. Neprecizarea unui termen-limită de contestare a unei hotărâri, cu un interval de timp care să limiteze sau să minimizeze producerea efectelor juridice, nu poate duce decât la concluzia că un astfel de act poate fi contestat și după încheierea mandatului de numire.

10. În ceea ce privește presupusa încălcare a dispozițiilor cuprinse la art.1 alin.(3) și (5) din Constituție, se arată că autorii sesizării de neconstituționalitate invocă în mod formal încălcarea acestora cu referire la desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRR, fără să argumenteze respectivele încălcări în mod concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel, cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale, criticile de neconstituționalitate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, iar invocarea prevederilor Legii fundamentale pretins a fi încălcate nu trebuie să aibă un caracter pur formal, aspect care nu este îndeplinit de către autorii sesizării.

11. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art.1 alin.(5) din Constituție, se apreciază că aceasta nu poate fi reținută ca argument în sprijinul ideii neconstituționalității hotărârii criticate. În raport cu criticile aduse în sesizarea de neconstituționalitate, principiul constituțional al legalității impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile. În acest context, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se

previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. În considerarea celor prezentate, se poate aprecia fără echivoc faptul că susținerea autorilor sesizării nu poate fi acceptată, întrucât limbajul juridic folosit de legiuitor este clar, predictibil și neechivoc, din conținutul acestuia lipsind pasajele obscure sau soluțiile normative contradictorii. Dispozițiile sunt redactate într-un stil specific normativ, prezentând norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în sensul lor curent din limba română, iar detalierea diferitelor situații procedurale este departe de a fi ambiguă, fiind redată previzibil și univoc, cu respectarea dispozițiilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, neîncălcând niciuna dintre prevederile cadrului normativ referitor la tehnica legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile hotărârii supuse controlului sunt constituționale și prin raportare la art.1 alin.(5) din Constituție.

12. Din perspectiva particularităților obiectului sesizării de neconstituționalitate, se apreciază că în analiza acesteia trebuie avută în vedere și competența *ratione materiae* a forului constituțional în privința hotărârilor Parlamentului, prin prisma reglementărilor legale în domeniu și a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

13. Se mai arată că din examinarea hotărârii criticate, prin raportare la prevederile constituționale și la jurisprudența constantă a Curții Constituționale, se remarcă faptul că SRR nu este o instituție „*de rang constituțional*”, nefiind reglementată prin dispoziții de rang constituțional, iar procedura de numire a membrilor săi este de rang legal. Se afirmă, totodată, că procedura legală instituită a fost exercitată de forul legislativ conform procedurilor parlamentare incidente, fără să fie afectate sau încălcate valori sau principii constituționale.

14. Curtea Constituțională a stabilit în mod expres, în jurisprudența sa, că pentru declararea admisibilității sesizărilor asupra hotărârilor parlamentare care

sunt criticate din punctul de vedere al valorilor, regulilor și principiilor constituționale, norma de referință invocată trebuie să fie de rang constituțional, astfel încât să se poată analiza dacă hotărârile contestate respectă atât exigențele procedurale, cât și pe cele substanțiale impuse de prevederile constituționale.

15. Cu referire la criticile de neconstituționalitate formulate în sesizare, se consideră că nu pot fi reținute impedimente de natură constituțională în adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr.46/2025, care, sub aspectul conținutului său, vizează numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al SRR, care își desfășoară activitatea sub controlul autorității legislative, conform dispozițiilor procedurale legale în materie. Din această perspectivă, hotărârea parlamentară are caracter individual, categorie în care se includ cele privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție, precum și cele referitoare la validarea în funcții, iar, potrivit jurisprudenței Curții, acest tip de hotărâri nu este supus controlului de constituționalitate și, ca urmare, sesizarea de neconstituționalitate trebuie respinsă ca neîntemeiată.

16. Cu privire la criticile formulate referitor la preținsele încălcări ale dispozițiilor art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se solicită respingerea acestor critici ca nefondate, având în vedere că numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al SRR s-a realizat cu respectarea principiului configurației politice și ponderii în Parlament.

17. În acest context, se arată că, ținând cont că în data de 15 noiembrie 2025 expirau mandatele membrilor Consiliului de administrație al SRR, Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, reunite în ședința din 12 noiembrie 2025, au hotărât declanșarea procedurii de numire a membrilor Consiliului de administrație al SRR și, totodată, transmiterea propunerilor nominale către Comisia pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților și către Comisia de cultură și media din Senat, în conformitate cu prevederile art.11 și 12 din Regulamentul activităților comune ale Camerei

Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Conform prevederilor art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, membrii Consiliului de administrație al SRR sunt numiți la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament. Astfel, grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senat, așa cum reiese și din Avizul comun al celor două comisii reunite în ședință comună, au transmis nominalizări, conform configurației politice, deci, implicit, și grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au făcut nominalizări pentru membri titulari în persoana doamnei Muntean Maria și a doamnei Țoghină Maria, respectiv, pentru membri supleanți, în persoana doamnei Nicolescu Maria-Lăcrămioara și a domnului Coroamă Gabriel-Bogdan, care au fost audiați în comisiile de specialitate, grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat formulând câte 2 (două) propuneri pentru fiecare categorie de membri conform dispozițiilor art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 41/1994, respectându-se astfel configurația politică și ponderea în Parlament.

18. Astfel, se subliniază că legislația relevantă nu instituie un drept al grupurilor parlamentare asupra unui număr fix de mandate, ci reglementează un mecanism de desemnare bazat pe ponderea politică parlamentară, finalizat prin negocieri și validări individuale. Potrivit cadrului legal și regulamentar în vigoare, ce permite grupurilor parlamentare să depună un număr de nominalizări mai mare decât numărul de locuri vizate, tocmai pentru a preîntâmpina situația în care anumite candidaturi nu întrunesc condițiile de avizare, dat fiind faptul că aceste nominalizări nu mai pot fi modificate sau completate ulterior epuizării termenului de cel mult 15 zile de la declanșarea procedurii de numire, prevăzut la art.19 alin.(3) din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu este instituită și obligația ca aceste nominalizări să devină locuri efective în consiliul de administrație. În speță, numărul de mandate obținut de grupurile parlamentare, autoare ale sesizării, este consecința directă a

votului politic, a negocierilor parlamentare și a procesului de avizare, nu a unei repartizări prealabile inflexibile.

19. Astfel, dinamica negocierilor parlamentare permite adaptarea repartizării în funcție de validitatea candidaturilor, exemplu fiind grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat, care și-au configurat propunerile exclusiv pentru locurile de titulari, acceptând implicit o altă configurație a supleanților, fapt ce demonstrează natura flexibilă, negociată, a compunerii Consiliului de administrație al SRR, iar nu una bazată pe drepturi intangibile și opozabile *erga omnes* asupra locurilor.

20. Se mai arată că în data de 17 noiembrie 2025, Comisia pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților și Comisia de cultură și media din Senat s-au întrunit în ședință comună, au analizat documentele transmise, au audiat toți candidații prezenți, după care membrii celor două comisii au procedat la vot. Având în vedere voturile valabil exprimate, doar doi dintre candidații propuși de grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au obținut aviz favorabil [*după cum urmează: (i) doamna Muntean Maria – pentru – 12; abțineri – 0; împotriva – 7 și (ii) doamna Nicolescu Maria-Lăcrămioara – pentru – 10; abțineri – 0; împotriva – 9*], iar doamna Țoghină Maria și domnul Coroamă Gabriel-Bogdan au primit aviz negativ, aceștia neputând astfel fi „incluși (...) pe listele de candidați”].

21. Plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului i-au fost supuse astfel votului, potrivit art.19 alin.(5) teza întâi din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră „În urma audierii, comisiile permanente de specialitate vor întocmi un aviz comun consultativ, motivat, pe care îl vor prezenta în ședința Camerei Deputaților și a Senatului, însoțit de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de titulari și de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de supleanți”, exclusiv propunerile ce au fost avizate favorabil de către comisiile comune de specialitate sesizate,

acestea constituind listele cerute de lege, astfel neexistând niciun viciu de legalitate privind nominalizările și votul asupra acestora.

22. Potrivit dispozițiilor art.19 alin.(6) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Listele de candidați se supun în întregime votului în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului și se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor. Votul este secret și se exprimă cu bile.”* Prin urmare, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului se pronunță asupra listelor astfel cum sunt prezentate de către comisiile avizatoare, fără a putea interveni nominal în cadrul acestora. În cazul în care plenul reunit nu este de acord cu avizele acordate și listele rezultate în urma acestora, acesta are posibilitatea să ceară retrimiteră avizului în vederea reexaminării de către comisii ori posibilitatea să respingă listele înaintate și, în consecință, urmând ca procesul de audiere și avizare în comisii să fie reluat.

23. În cazul de față, a fost supusă dezbaterii în plenul reunit propunerea domnului deputat Laurențiu Plăeșu, din partea Grupului parlamentar al AUR, de retrimiteră a avizului la comisiile sesizate, iar în urma supunerii la vot plenul reunit a respins-o, aceasta neîntreținând numărul necesar de voturi, rezultatul fiind: 34 – pentru; 235 – contra; 0 – abțineri.

24. Așadar, plenul reunit a acceptat să continue procedura parlamentară de numire a consiliului de administrație și să se pronunțe prin vot secret cu bile, potrivit legii, asupra listelor în integralitatea lor, exercitându-și astfel, în temeiul prevederilor art.13 pct.21 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare, competența exclusivă de a numi membrii Consiliului de administrație al SRR.

25. Astfel, în data de 18 noiembrie 2025 a avut loc ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, având pe ordinea de zi și Hotărârea Parlamentului României privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune.

26. Procedura de vot se realizează prin apel nominal și vot secret cu bile, conform prevederilor art.19 alin.(6) din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar în urma votului exprimat de către deputați și senatori asupra listei de candidați, aceasta a întrunit majoritatea necesară de voturi pentru numirea în funcție, înregistrându-se 249 de voturi „pentru” și 4 voturi „contra”, conform stenogramei ședinței comune.

27. Se constată astfel că afirmațiile autorilor sesizării nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci aceștia folosesc această procedură a contestării constituționalității hotărârii doar pentru că un candidat propus ca membru titular și unul ca membru supleant nu au fost validați, aceștia primind aviz negativ în cadrul ședinței comune a celor două comisii și, în consecință, neregăsindu-se pe lista de candidați pe care plenul reunit urma să o voteze.

28. Acest aspect nu se poate transforma într-o contestare a constituționalității hotărârii de numire, autorii sesizării fiind nemulțumiți, în concret, de faptul că grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat nu au doi reprezentanți în Consiliul de administrație al SRR, norma juridică nedistingând cu privire la numărul de membri propuși și numiți de fiecare grup parlamentar, iar în contextul invalidării unor candidaturi, nu pot cere „repararea” rezultatului negocierilor la care au fost parte prin forțarea în fața instanței de contencios constituțional a unor candidaturi respinse, deoarece plenul reunit nu poate fi obligat să voteze un candidat care nu a fost evaluat favorabil de comisiile de specialitate.

29. Mai mult, configurația finală a Consiliului de administrație al SRR a reflectat voința Parlamentului de a asigura funcționalitatea instituției, prin validarea acelor candidați care au întrunit susținerea necesară, neexistând, potrivit legislației în vigoare, mandate „rezervate” care să rămână vacante în cazul unui aviz negativ, ci locuri ce pot fi ocupate prin consens politic și voința suverană a plenului reunit; astfel, Consiliul de administrație al SRR, fiind complet, își poate desfășura activitatea în bune condiții, potrivit reglementărilor în vigoare.

30. Se menționează, de asemenea, că legiuitorul a statuat clar la art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că „*grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament*”, deci nu că revine de drept fiecărui grup parlamentar un anumit număr de locuri, ci că fiecărui grup parlamentar i se conferă dreptul să nominalizeze reprezentanți și să garanteze grupurilor parlamentare posibilitatea atât a depunerii de candidaturi, cât și a susținerii acestora, iar, conform rezultatului votului din comisiile parlamentare, doamna Țoghină Maria și domnul Coroamă Gabriel-Bogdan nu au întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi avizați și numiți membru titular, respectiv membru supleant în Consiliul de administrație al SRR. Astfel, numirea celorlalți membri propuși în funcție s-a realizat cu respectarea tuturor prevederilor legale și regulamentare, statuate de Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr.4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit documentelor înregistrate în cadrul procedurii parlamentare, forul legislativ a respectat atât configurația politică a celor două Camere, cât și toate etapele și termenele reglementate atât în textele constituționale, cât și în cele legale și regulamentare incidente în ceea ce privește procedura de vot și numire.

31. În sprijinul argumentelor aduse se invocă și Decizia nr. 55 din 31 ianuarie 2024, în care Curtea Constituțională a reținut „că prevederile legale de ordin infraconstituțional la care se face trimitere prin prisma art.1 alin.(1) și (5) din Legea fundamentală nu constituie o normă legală care să reglementeze condiții obiective și care să prezinte caracter imperativ. Configurația politică a Camerelor Parlamentului, la care se face referire în textul de lege invocat, este un concept dinamic, fluid, fiind o realitate ce poate suferi modificări chiar în cadrul aceleiași legislaturi. (...)” (paragraful 37); „În concluzie, sintagma «potrivit configurației politice a celor două Camere» cuprinsă în art.17 alin.(2) lit.c) din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008 are un pronunțat caracter variabil, fiind esențialmente influențată de elemente conjuncturale, specifice cadrului conturat în interiorul Parlamentului prin dialogul permanent, din care rezultă înțelegeri și concesii reciproce care, în limitele Constituției, definesc dezbaterea parlamentară. Prin urmare, Curtea constată că această problemă excedează competenței sale constituționale de control, neexistând criterii obiective în funcție de care să poată evalua măsura în care a fost sau nu respectată configurația politică a celor două Camere ale Parlamentului în ceea ce privește desemnarea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.” (paragraful 40).

32. În acest sens, se invocă și Decizia Curții Constituționale nr.847 din 18 noiembrie 2020, paragraful 44, potrivit căreia „Decizia de numire în funcția de demnitate publică aparține în exclusivitate titularilor prevăzuți de Constituție și implică o apreciere subiectivă, întemeiată pe informațiile care sunt evaluate în mod personal, de către fiecare deputat sau senator, prin acordarea votului în cadrul deciziei colective a fiecărei Camere a Parlamentului, respectiv de către Președintele României, care manifestă o opțiune personală, în cadrul unei decizii individuale. Odată adoptate aceste decizii, opțiunea fiecărui for decident este asumată în plan instituțional și politic, răspunderea pentru alegerea realizată fiind circumscrisă acestui cadru.”

33. Se mai arată că, analizând configurația politică a celor 464 de mandate de deputați și senatori, rezultă că ponderea celor 3 grupuri parlamentare ce au reprezentare doar în una dintre cele două Camere și a parlamentarilor neafiliați însumează un număr suficient de mandate pentru alocarea unui loc de titular și a unui loc de supleant în consiliul de administrație, însă, acest lucru neputând fi realizat potrivit legii, a trebuit ca aceste locuri să fie redistribuite în cadrul negocierilor dintre liderii grupurilor parlamentare, reflectate în listele de candidați, înaintate de comisiile de specialitate și votate în plenul reunit.

34. Așadar, procedura privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRR se regăsește în Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce semnifică o evaluare și apreciere ce revin exclusiv Parlamentului, în calitate de autoritate ce realizează numirea, și nicidecum instanței de contencios constituțional.

35. Se mai susține că autorii sesizării pun, de asemenea, în discuție, în mod eronat, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.783 din 26 septembrie 2012 cu privire la adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr.28/2012 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, situațiile juridice nefiind identice ori similare celei la care se face referire în prezenta cauză. În cadrul procesului legislativ de adoptare a Hotărârii Parlamentului României nr.28/2012, procedura de audiere a candidaților propuși pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune nu a fost încălcată, ci a avut loc un viciu de procedură, în sensul în care, conform paragrafului 6.1 din Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, „Potrivit procesului-verbal al ședinței comune a comisiilor pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă, precum și stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și a Senatului din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr.57 din 6 iulie 2012, atât în cadrul ședinței comisiilor menționate, cât și în cel al plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului, s-a adus în discuție înțelegerea liderilor de grupuri parlamentare de a nu permite grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal să nominalizeze persoane pentru audierea în comisia comună; potrivit procesului-verbal menționat, cererea acestui partid de audiere a persoanelor propuse de acesta fiind respinsă cu 15 voturi împotriva, 9 voturi pentru și 2 abțineri. Astfel au fost audiați doar candidații propuși de Partidul Social Democrat, de Partidul Național Liberal, de Uniunea Democrată Maghiară din România, de Uniunea Națională pentru Progresul României, de Președintele României, de Guvernul României, de personalul angajat al Societății Române de Televiziune și de grupul parlamentar al minorităților naționale. La

finalul audierilor din comisiile de specialitate, membrii acestora au hotărât cu 20 de voturi pentru, niciun vot împotrivă și 2 abțineri să transmită plenului Parlamentului un aviz favorabil pentru lista candidaților nominalizați pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune.”

36. Se apreciază că aceste considerente nu sunt aplicabile în cazul hotărârii supuse controlului constituțional, deoarece grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au făcut propuneri/nominalizări, au avut loc audierile celor propuși în comisiile comune de specialitate sesizate, dar aceștia nu au întrunit numărul de voturi necesare pentru a fi avizați favorabil și propuși în plenul reunit pentru numire. Curtea este rugată să ia act de confuzia pe care o fac autorii sesizării între cele două spețe, respectiv îngrădirea dreptului de a face nominalizări versus exercitarea dreptului de a face nominalizări urmată de respingerea prin vot în comisiile comune sesizate, cele două ipoteze fiind fundamental distincte. Confuzia acestora comportă atât dimensiuni regulamentare, de cutumă parlamentară, legale, cât și constituționale.

37. În concluzie, se apreciază că nu se poate reține nerespectarea prevederilor constituționale și legale invocate, deoarece nu suntem în situația unei îngrădiri a exercițiului unui drept sau a accesului la o funcție publică, ci este vorba despre exercitarea de către Parlament a unor prerogative constituționale, legale sau regulamentare. *Per a contrario*, dacă Parlamentul nu și-ar exercita aceste prerogative, s-ar putea ajunge la o denaturare a rolului pe care îl are această autoritate fundamentală a statului.

38. **Biroul permanent al Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere.

39. La data de 11 februarie 2026, Grupul parlamentar al AUR din Senat a transmis note scrise în susținerea sesizării de neconstituționalitate.

40. La termenul de judecată fixat pentru data de 11 februarie 2026, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor pentru data de 25 februarie 2026 și, ulterior, pentru datele de 25 martie 2026 și 29 aprilie 2026, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, înscrisurile depuse, hotărârea criticată, raportul întocmit de judecătorul-raportor, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

41. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.l) din Constituție și ale art.1, 10 și 27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

42. **Obiectul sesizării de neconstituționalitate** îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr.46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.061 din 18 noiembrie 2025, care are următorul cuprins:

„Articol unic. – Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune, pentru o perioadă de 4 ani, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ANEXĂ

COMPONENTA

Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune

I. Membri titulari

*Săraru Ruxandra Ileana
Herjeu Radu-Bogdan
Șerbănescu Alexandru-Ioan
Muntean Maria
Pufu Vlad-Mircea
Schwartz Robert-Cristian
Coliban Alexandra
Bodoczi Annamária*

II. Membri supleanți

*Nicolescu Maria-Lăcrămioara
Bogdan Alexandra
Seidler Cristian-Gabriel
Demeter Katalin
Ilie Camelia-Tatiana
Sălbatecu Daniela-Elena
Miclăuș Mihai-Ioan
Olteanu Laurențiu-Marius*

Pătlăgeanu Dragoș-Gabriel

Petrescu Mirela Antonela

Dogioiu Nadina-Ioana

Tănase Marius-Dorian

Balaci Nicoleta-Viorica

Gheorghe Roxana Georgeta

”

43. Autorii sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(3), care consacră statul de drept, caracterul democratic al statului și garantarea pluralismului politic, și alin.(5) privind obligativitatea respectării legii, prin raportare la art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 27 decembrie 1999.

44. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art.146 lit.l) din Constituție și ale art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, admisibilitatea acesteia se analizează prin prisma obiectului și a titularilor dreptului de sesizare. Astfel, pentru a fi admisibilă, sesizarea trebuie să aibă ca obiect o hotărâre parlamentară – adoptată de Senat, de Camera Deputaților sau de cele două Camere ale Parlamentului întrunite în ședință comună –, cu excepția celor care privesc regulamentele parlamentare, și să fie formulată de unul dintre președinții celor două Camere sau de un grup parlamentar ori de un număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

45. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, Curtea constată că este îndeplinită condiția de admisibilitate impusă de art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr.46/2025 fiind formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat, sub semnătura liderilor respectivelor grupuri parlamentare, conform prevederilor art.15 alin.(3) lit.c) din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art.18 alin.(1) lit.o) din Regulamentul Senatului.

46. Din perspectiva obiectului sesizării, Curtea observă că aceasta vizează o hotărâre a plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, și anume Hotărârea Parlamentului României nr.46/2025, încadrându-se, la modul generic, în cerința cuprinsă în art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992. Referitor la obiectul hotărârilor Parlamentului care pot fi supuse controlului de constituționalitate întemeiat pe art.146 lit.l) din Constituție coroborat cu art.27 din Legea nr.47/1992, Curtea a decelat însă și alte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt explicit prevăzute de lege, dar care au fost deduse pe cale jurisprudențială.

47. Astfel, Curtea a reținut că art.27 din Legea nr.47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care pot fi supuse controlului Curții Constituționale prin prisma domeniului în care au fost adoptate ori a caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile de a fi supuse controlului de constituționalitate, în virtutea regulii de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile [de exemplu, Decizia nr.307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.293 din 4 mai 2012, Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.376 din 21 mai 2014, paragraful 15, Decizia nr.434 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.617 din 18 iulie 2018, paragraful 22, sau Decizia nr.41 din 22 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.227 din 20 martie 2023, paragraful 39]. Mai mult, controlul actelor individuale ale Parlamentului este atât o chestiune care ține de statul de drept, cât și una care ține de drepturile omului. Ceea ce este important este faptul că procedura, nu neapărat fondul deciziei [de exemplu, ce persoană este numită pentru a ocupa o anumită funcție], trebuie să poată fi controlabilă în cadrul procedurii judiciare [a se vedea, în acest sens, Avizul Comisiei Europene

pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) nr.685/2012, adoptat la cea de-a 93-a Sesiune Plenară (Veneția, 14-15 decembrie 2012), pct. 21–23].

48. În prezenta cauză, hotărârea criticată are caracter individual și vizează numirea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune [SRR], *sesizarea fiind, sub acest aspect, admisibilă*.

49. Curtea reține, în continuare, că, în jurisprudența sa, a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional [a se vedea și Decizia nr.53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 din 3 octombrie 2012, Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, precitată, paragraful 14, sau Decizia nr.640 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1179 din 27 decembrie 2023, paragraful 24].

50. Curtea a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art.27 din Legea nr.47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu doar una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. În plus, Curtea a reținut, în privința hotărârilor care, prin obiectul lor, vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, că norma de referință în cadrul controlului de constituționalitate exercitat poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una de rang infraconstituțional, ținând cont

de prevederile art.1 alin.(5) din Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie însă formală, ci efectivă [Decizia nr.307 din 28 martie 2012, precitată, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitată, Decizia nr.628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.52 din 22 ianuarie 2015, paragraful 15, sau Decizia nr.640 din 21 noiembrie 2023, precitată, paragraful 25].

51. În prezenta cauză, Curtea reține că art.31 alin.(5) din Constituție prevede *in terminis* că „Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică.” În același timp, art.1 și art.2 din Legea nr.41/1994 prevăd că SRR este persoană juridică înființată ca serviciu public autonom de interes național. Chiar dacă denumirea persoanei juridice, respectiv forma de organizare a serviciului public de televiziune, nu este expres menționată în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care acesta o prestează sunt prevăzute în mod expres de art.31 alin.(5) din Constituție. Totodată, controlul parlamentar asupra activității acestui serviciu public, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției. Prin urmare, existența acestui serviciu public este prevăzută de art.31 alin.(5) din Constituție, ceea ce îi conferă acestuia o importanță constituțională, astfel încât hotărârile Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea SRR pot fi, de asemenea, supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională [a se vedea, în acest sens, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012].

52. În prealabil examinării criticilor de neconstituționalitate, analizând *Avizul comun al Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă și al Comisiei pentru cultură și media din cele două Camere ale Parlamentului privind desemnarea candidaților pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Radiodifuziune* din data de 17 noiembrie 2025, disponibil pe pagina de

Internet a Camerei Deputaților, precum și stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din data de 18 noiembrie 2025, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr.154 din 11 decembrie 2025, Curtea constată că, în cadrul procedurii parlamentare de adoptare a hotărârii deduse controlului de constituționalitate, în ședința comună a celor două comisii au fost audiați candidații pentru funcțiile de membru titular și membru supleant în Consiliul de administrație al SRR, propuși de grupurile parlamentare reunite ale Partidului Social Democrat, ale Alianței pentru Unirea Românilor, ale Partidului Național Liberal, ale Uniunii Salvați România, ale Uniunii Democrate Maghiare din România, ale Partidului S.O.S. România și ale Partidului Oamenilor Tineri. Dintre candidaturile propuse, două au fost avizate negativ, iar alte trei candidaturi nu au fost supuse la vot întrucât respectivele persoane nu au fost prezente pentru a fi audiate în comisii, restul candidaturilor fiind avizate pozitiv. Listele cuprinzând propunerile de candidați pentru posturile de membru titular și membru supleant au fost supuse votului secret, cu bile, în plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, care și-a însușit propunerile comisiilor de specialitate, fiind astfel aprobată componența Consiliului de administrație al SRR.

53. Analizând criticile de neconstituționalitate și textele legale incidente, cu referire la prevederile art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994, aplicabile în ceea ce privește desemnarea celor 8 reprezentanți ai grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRR, Curtea observă că legiuitorul a stabilit două criterii cumulative: configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare reunite din cele două Camere. Cu privire la cele două criterii, instanța de contencios constituțional a stabilit, în jurisprudența sa, că „dispozițiile art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994 nu pot face obiectul negocierilor politice, fiind obligatorii atât pentru grupurile parlamentare care fac propunerile, cât și pentru plenul Parlamentului care decide” [a se vedea Decizia nr.417 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.535 din 18 iulie 2014, paragraful 25].

54. Curtea subliniază, însă, că mecanismul instituit de art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994 nu exclude, de principiu, orice posibilitate de negociere politică între grupurile parlamentare. Numărul locurilor alocate grupurilor parlamentare se determină, însă, în funcție de cele două criterii cumulative stabilite prin textul de lege menționat anterior, iar negocierea politică, în această situație particulară, nu poate face abstracție de acestea. În caz contrar, ar fi posibil ca, prin negociere politică, în componența Consiliului de administrație al SRR să se ajungă la o reprezentare selectivă a grupurilor parlamentare; or, reprezentarea doar a unor grupuri parlamentare în defavoarea altora poate apărea numai dacă aceasta rezultă din aplicarea celor două criterii impuse de art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994, și nu strict ca efect al negocierii politice.

55. În ceea ce privește configurația politică reglementată de art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994, Curtea reține că aceasta nu poate fi alta decât configurația politică a Parlamentului rezultată din alegeri, ca urmare a exprimării votului electoratului [în cauză, Partidul Social Democrat, Alianța pentru Unirea Românilor, Partidul Național Liberal, Uniunea Salvați România, Uniunea Democrată Maghiară din România, Partidul S.O.S. România, Partidul Oamenilor Tineri]. În consecință, grupurile parlamentare constituite în Camera Deputaților și Senat la începutul legislaturii sunt cele corespunzătoare partidelor politice care au obținut mandate în alegeri, la care se adaugă, în temeiul art.62 alin.(2) din Constituție, Grupul parlamentar al Minorităților Naționale din Camera Deputaților. Cu referire la grupurile parlamentare, Curtea reiterează faptul că acestea rezultă din uniunea voluntară a parlamentarilor, astfel încât crearea grupurilor parlamentare constituie un drept, iar nu o obligație. Prin urmare, nu este contrară Legii fundamentale constituirea, pe parcursul legislaturii, potrivit regulamentelor Camerelor și cu respectarea Constituției, a unui grup parlamentar care nu a existat la începutul legislaturii, cu condiția, desprinsă de asemenea din interpretarea normelor constituționale, ca pe această

cale să nu fie reprezentate în Parlament partide care nu au obținut mandate la alegeri [a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr.1.490 din 17 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.861 din 22 decembrie 2010].

56. Așa cum a reținut în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant asupra posibilității neîngrădite a parlamentarilor de a trece de la un grup parlamentar la altul, de a se afilia la un grup parlamentar sau de a constitui un grup format din parlamentari independenți. Mutațiile intervenite în structura grupurilor parlamentare existente, ca urmare a sciziunii ce se poate produce în cadrul partidelor reprezentate de fiecare grup sau a migrației parlamentarilor de la un grup la altul ori a părăsirii unui grup fără afilierea la altul – mutații posibile în condițiile în care Constituția stabilește expres că orice mandat imperativ este nul – nu rămân fără consecințe atât asupra reprezentării grupurilor parlamentare, cât și asupra ponderii acestora în Parlament, fiind posibile fluctuații în acest sens [a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr.1.490 din 17 noiembrie 2010, precitată]. Prin urmare, Curtea reține, cu referire la ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare, la care face trimitere art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994, că aceasta nu poate fi alta decât cea de la momentul desemnării membrilor Consiliului de administrație al SRR, în considerarea dinamicii și fluctuației numărului de parlamentari dintr-un grup parlamentar sau altul, inerente vieții parlamentare.

57. Rezultă astfel, în mod necesar, că, în desemnarea reprezentanților grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRR, legiuitorul a avut în vedere un criteriu fix – configurația politică – și un criteriu dinamic – ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare.

58. Examinând informațiile disponibile pe paginile de Internet ale Camerei Deputaților și Senatului, Curtea constată că, la data de 18 noiembrie 2025, data adoptării hotărârii deduse controlului de constituționalitate, din totalul de 463 de deputați și senatori, repartizarea parlamentarilor pe grupuri parlamentare era

următoarea: grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din Camera Deputaților și Senat – 129 de membri (reprezentând 27,8% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat – 90 de membri (reprezentând 19,4% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal din Camera Deputaților și Senat – 73 de membri (reprezentând 15,7% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Uniunii Salvați România din Camera Deputaților și Senat – 59 de membri (reprezentând 12,7% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Uniunii Democrate Maghiare din România din Camera Deputaților și Senat – 32 de membri (reprezentând 6,9% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Minorităților Naționale din Camera Deputaților – 17 membri (reprezentând 3,6% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Partidului S.O.S. România din Camera Deputaților – 15 membri (reprezentând 3,2% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Partidului Oamenilor Tineri din Camera Deputaților – 14 membri (reprezentând 3,02% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar PACE – Întâi România din Senat – 12 membri (reprezentând 2,5% din totalul parlamentarilor) și, respectiv, 22 de parlamentari neafiliați niciunui grup parlamentar (reprezentând 4,7% din totalul parlamentarilor).

59. Față de aceste date, ce reflectă, la data adoptării Hotărârii Parlamentului României nr.46/2025, ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare ale partidelor politice care au obținut mandate în alegeri, ținând cont și de componența nominală a Consiliului de administrație al SRR votată de Parlament, Curtea constată că hotărârea criticată nu respectă criteriul imperativ al ponderii în Parlament stabilit de Legea nr.41/1994, întrucât, pe de o parte, grupuri parlamentare cu pondere de peste 10% din totalul parlamentarilor au primit același număr de locuri în Consiliul de administrație al SRR ca și un grup parlamentar cu pondere de sub 10% din totalul parlamentarilor, iar, pe de altă parte, grupuri parlamentare cu o pondere de sub 10% din totalul parlamentarilor

nu sunt reprezentate în Consiliul de administrație al SRR. Or, o pondere semnificativ diferită a grupurilor parlamentare – în prezenta cauză fiind vorba despre ponderi de aproximativ două ori sau chiar de trei ori mai mari unele față de altele – ar fi trebuit să determine alocarea unui număr de locuri adecvat, diferit, în cadrul Consiliului de administrație al SRR, stabilit în marja ponderii grupurilor parlamentare. Curtea reține și că o ipotetică negociere politică între grupurile parlamentare care au propus candidați pentru funcțiile de membru titular și membru supleant în Consiliul de administrație al SRR nu se putea plasa în afara criteriilor stabilite de Legea nr.41/1994.

60. În continuare, Curtea observă că, în prezenta cauză, deși avea competența să infirme hotărârea luată în comisiile de specialitate și avea la dispoziție mecanisme prin care să se facă aplicarea strictă a prevederilor Legii nr.41/1994 - astfel încât să se respecte și negocierea politică -, cum ar fi retrimiteră la comisie sau propunerea de amendamente, plenul reunit al Parlamentului nu a aprobat solicitarea de retrimiteră la comisii a avizului formulată în cadrul dezbaterilor din ședința comună a Parlamentului, ci a aprobat și și-a însușit ceea ce au propus comisiile de specialitate în ședință reunită. În consecință, Curtea reiterează jurisprudența sa constantă cu privire la rolul comisiilor permanente ale Parlamentului, care sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului, a căror activitate are caracter pregătitor pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei [a se vedea, în acest sens, Decizia nr.48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.125 din 21 mai 1994, Decizia nr.209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.188 din 22 martie 2012, sau Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitată]. Dat fiind caracterul de organ de lucru intern al comisiilor parlamentare, natura juridică a avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau al Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub

aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale. În situația în care o comisie parlamentară, din diverse motive, nu își duce la îndeplinire activitatea potrivit legii și Constituției, aceasta „nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile lor. În fond, specificul activității unei Camere a Parlamentului este de a adopta o decizie colectivă, luată cu majoritatea voturilor, după o dezbatere publică” [a se vedea, în acest sens, Decizia nr.209 din 7 martie 2012 și Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitate].

61. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că Hotărârea Parlamentului României nr.46/2025 a încălcat dispozițiile art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994, cele 8 locuri alocate grupurilor parlamentare trebuind să fie ocupate de candidații propuși de acestea, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament. În consecință, hotărârea antereferită este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, fiind încălcate dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție, care prevăd că respectarea legilor este obligatorie, precum și cele ale art.1 alin.(3) din Constituție, referitoare la principiul statului de drept.

62. Potrivit art.147 alin.(4) din Constituție, Hotărârea Parlamentului României nr.46/2025 își păstrează prezumția de constituționalitate până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, astfel încât actele juridice adoptate de Consiliul de administrație al SRR până la această dată rămân valabile sub acest aspect [a se vedea, *ad similes*, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitată, Decizia nr.414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr.1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.106 din 9 februarie 2012].

63. Totodată, actul de numire efectuat de Parlament potrivit art.19 alin.(7) din Legea nr.41/1994, în considerarea componenței Consiliului de administrație al SRR astfel cum a fost stabilită prin Hotărârea Parlamentului României nr.46/2025, își încetează efectele juridice la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, urmând ca Parlamentul să facă o nouă numire, cu respectarea art.19 alin.(7) din Legea nr.41/1994, dintre persoanele care vor alcătui noua componență a Consiliului de administrație al SRR, stabilite potrivit dispozițiilor art.19 alin.(2) din Legea nr.41/1994.

64. În fine, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept [a se vedea în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr.1 din 17 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr.414 din 14 aprilie 2010, precitată, Decizia nr.415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.294 din 5 mai 2010, Decizia nr.903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.584 din 17 august 2010, Decizia nr.1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.511 din 22 iulie 2010, Decizia nr.766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.549 din 3 august 2011, și Decizia nr.1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.99 din 8 februarie 2012].

65. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, al art.1–3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat și constată că Hotărârea Parlamentului României nr.46/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Radiodifuziune este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2026.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE**

Tanasescu Elena-Simina
Prof. univ. dr. Elena-Simina TĂNĂSESCU

MAGISTRAT-ASISTENT,

Cristina Titirișcă

Cristina
Titirisca

Digitally signed by
Cristina Titirisca
Date: 2026.07.13
11:06:37 +03'00'

ROMÂNIA
CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

Dosar nr.5126L2/2025

DECIZIA nr.394
din 29 aprilie 2026

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului
României nr.45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de
administrație al Societății Române de Televiziune

Elena-Simina Tănăsescu	- președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	- judecător
Mihai Busuioc	- judecător
Mihaela Ciochină	- judecător
Cristian Deliorga	- judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	- judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	- judecător
Laura-Iuliana Scânteii	- judecător
Gheorghe Stan	- judecător
Cristina Titirișcă	- magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluținarea sesizării de neconstituționalitate a Hotărârii Parlamentului României nr.45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, sesizare formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr.14466 din 22 decembrie 2025, și care constituie obiectul Dosarului nr.5126L2/2025.

2. În motivarea sesizării de neconstituționalitate se arată, în esență, că Hotărârea Parlamentului României nr.45/2025 este neconstituțională, având în vedere dispozițiile Legii fundamentale prin raportare la prevederile art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, potrivit cărora Parlamentul are obligația să desemneze membrii Consiliului de administrație al

Societății Române de Televiziune (*SRTV*), la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii acestora în Parlament.

3. În fapt, în cadrul procedurii pentru desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor (*AUR*) din Camera Deputaților și Senat au înaintat două propuneri pentru membri titulari și două propuneri pentru membri supleanți, iar la ședința comună a Comisiei pentru cultură și media a Senatului și a Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă a Camerei Deputaților a fost avizată câte o singură propunere pentru fiecare categorie, celelalte două nominalizări nefiind incluse pe listele de candidați propuși pentru posturile de titulari și supleanți. Propunerile făcute de cele două comisii au fost votate în ședința în plen a Parlamentului.

4. Ca atare, se afirmă că plenul reunit al Parlamentului nu a votat propunerile de membri înaintate de grupurile parlamentare ale AUR, fapt care a condus la nerespectarea configurației politice și a ponderii lor în Parlament, prin raportare la numărul de membri alocat pentru propunerile formulate de grupurile parlamentare, respectiv la încălcarea unei condiții imperative prevăzute de art.19 alin.(1) lit.a) din Legea nr.41/1994, care trebuia respectată la momentul supunerii la vot a propunerilor pentru ocuparea unui loc în cadrul Consiliului de administrație al SRTV.

5. Norma legală încălcată are o fizionomie juridică foarte clară, impunând obligația respectării configurației politice a celor două Camere ale Parlamentului prin raportare la numărul total de membri ai Consiliului de administrație al SRTV propuși de grupurile parlamentare ale celor două Camere, mai exact prin raportare la numărul de 8 membri pe care acestea îl pot propune. Or, cei 129 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale Partidului Social Democrat nu sunt de 3 ori mai mulți față de numărul de 90 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR, ci sunt doar cu 44% mai mulți, și nici cei 73 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare

reunite ale Partidului Național Liberal nu sunt mai mulți prin raportare la cei 90 de deputați și senatori care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR, ci sunt în mod evident mai puțini. De asemenea, referitor la cei 59 de parlamentari care fac parte din grupurile parlamentare ale Uniunii Salvați România, se arată că și numărul acestora este mai mic decât cel al deputaților și senatorilor care formează grupurile parlamentare reunite ale AUR. Totodată, cei 32 de parlamentari ai Uniunii Democratice Maghiare din România sunt aproximativ de 3 ori mai puțini decât numărul de deputați și senatori care fac parte din grupurile parlamentare ale AUR. Așadar, în Consiliul de administrație al SRTV trebuiau să se regăsească doi membri titulari și doi membri supleanți propuși de grupurile parlamentare ale AUR, conform configurației politice și ponderii acestora în Parlament, iar prin neincluderea propunerilor făcute de grupurile parlamentare ale AUR a fost încălcată condiția reprezentativității în cadrul Consiliului de administrație al SRTV, stabilită expres și imperativ de Legea nr.41/1994, ceea ce duce la încălcarea obligativității respectării legii, prevăzută de Constituție, obligație care se impune tuturor subiectelor de drept, indiferent de natura lor, fiind o trăsătură immanentă a statului de drept. În consecință, se încalcă prevederile art.1 alin.(3) și (5) din Legea fundamentală.

6. Totodată, se invocă jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012.

7. În conformitate cu dispozițiile art.27 alin.(2) și (3) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost transmisă președinților Camerei Deputaților și Senatului, pentru a comunica punctele de vedere ale Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului.

8. **Președintele Camerei Deputaților** a comunicat punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, înregistrat la Curtea Constituțională cu nr.1534 din 10 februarie 2026, prin care se solicită respingerea, ca neîntemeiată, a sesizării de neconstituționalitate.

9. În prealabil, se arată că demersul de contestare a constituționalității este tardiv, ceea ce afectează principiul securității raporturilor juridice, având în vedere că între momentul adoptării actului supus controlului instanței de contencios constituțional și momentul formulării contestației s-au produs efecte juridice. Or, activitatea parlamentară, inclusiv dreptul de contestare a constituționalității unui act, trebuie să se circumscrie principiului diligenței și al cooperării și colaborării loiale, astfel încât formularea actului de contestare trebuie realizată după adoptarea actului, și nu după o lună de zile, cum este cazul prezentei sesizări de neconstituționalitate, Hotărârea Parlamentului României nr. 45/2025 producând deja efecte juridice. Neprecizarea unui termen-limită de contestare a unei hotărâri, cu un interval de timp care să limiteze sau să minimizeze producerea efectelor juridice, nu poate duce decât la concluzia că un astfel de act poate fi contestat și după încheierea mandatului de numire.

10. În ceea ce privește presupusa încălcare a dispozițiilor cuprinse la art.1 alin.(3) și (5) din Constituție, se arată că autorii sesizării de neconstituționalitate invocă în mod formal încălcarea acestora cu referire la desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRTV, fără să argumenteze respectivele încălcări în mod concret și efectiv, relevant din punct de vedere constituțional. Astfel, cum reiese din jurisprudența Curții Constituționale, criticile de neconstituționalitate trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, iar invocarea prevederilor Legii fundamentale pretins a fi încălcate nu trebuie să aibă un caracter pur formal, aspect care nu este îndeplinit de către autorii sesizării.

11. Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art.1 alin.(5) din Constituție, se apreciază că aceasta nu poate fi reținută ca argument în sprijinul ideii neconstituționalității hotărârii criticate. În raport cu criticile aduse în sesizarea de neconstituționalitate, principiul constituțional al legalității impune obligația ca normele adoptate să fie precise, clare și previzibile. În acest context, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se

previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat, conducând la caracterul de *lex certa* al normei. În considerarea celor prezentate, se poate aprecia fără echivoc faptul că susținerea autorilor sesizării nu poate fi acceptată, întrucât limbajul juridic folosit de legiuitor este clar, predictibil și neechivoc, din conținutul acestuia lipsind pasajele obscure sau soluțiile normative contradictorii. Dispozițiile sunt redactate într-un stil specific normativ, prezentând norma instituită fără explicații sau justificări, prin folosirea cuvintelor în sensul lor curent din limba română, iar detalierea diferitelor situații procedurale este departe de a fi ambiguă, fiind redată previzibil și univoc, cu respectarea dispozițiilor Legii nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin urmare, neîncălcând niciuna dintre prevederile cadrului normativ referitor la tehnica legislativă pentru elaborarea actelor normative, dispozițiile hotărârii supuse controlului sunt constituționale și prin raportare la art.1 alin.(5) din Constituție.

12. Din perspectiva particularităților obiectului sesizării de neconstituționalitate, se apreciază că în analiza acesteia trebuie avută în vedere și competența *ratione materiae* a forului constituțional în privința hotărârilor Parlamentului, prin prisma reglementărilor legale în domeniu și a jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

13. Se mai arată că, din examinarea hotărârii criticate, prin raportare la prevederile constituționale și la jurisprudența constantă a Curții Constituționale, se remarcă faptul că SRTV nu este o instituție „de rang constituțional”, nefiind reglementată prin dispoziții de rang constituțional, iar procedura de numire a membrilor săi este de rang legal. Se afirmă, totodată, că procedura legală instituită a fost exercitată de forul legislativ conform procedurilor parlamentare incidente, fără să fie afectate sau încălcate valori sau principii constituționale.

14. Curtea Constituțională a stabilit în mod expres, în jurisprudența sa, că pentru declararea admisibilității sesizărilor asupra hotărârilor parlamentare care

sunt criticate din punctul de vedere al valorilor, regulilor și principiilor constituționale, norma de referință invocată trebuie să fie de rang constituțional, astfel încât să se poată analiza dacă hotărârile contestate respectă atât exigențele procedurale, cât și pe cele substanțiale impuse de prevederile constituționale.

15. Cu referire la criticile de neconstituționalitate formulate în sesizare, se consideră că nu pot fi reținute impedimente de natură constituțională în adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr.45/2025, care, sub aspectul conținutului său, vizează numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al SRTV, care își desfășoară activitatea sub controlul autorității legislative, conform dispozițiilor procedurale legale în materie. Din această perspectivă, hotărârea parlamentară are caracter individual, categorie în care se includ cele privind alegerea sau numirea într-o funcție, revocarea din funcție, precum și cele referitoare la validarea în funcții, iar, potrivit jurisprudenței Curții, acest tip de hotărâri nu este supus controlului de constituționalitate și, ca urmare, sesizarea de neconstituționalitate trebuie respinsă ca neîntemeiată.

16. Referitor la criticile formulate cu privire la preținsele încălcări ale dispozițiilor art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se solicită respingerea acestor critici ca nefondate, având în vedere că numirea în funcție a membrilor titulari și a celor supleanți în Consiliul de administrație al SRTV s-a realizat cu respectarea principiului configurației politice și ponderii în Parlament.

17. În acest context, se arată că, ținând cont că în data de 15 noiembrie 2025 expirau mandatele membrilor Consiliului de administrație al SRTV, Birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului, reunite în ședința din 12 noiembrie 2025, au hotărât declanșarea procedurii de numire a membrilor Consiliului de administrație al SRTV și, totodată, transmiterea propunerilor nominale către Comisia pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților și către Comisia de cultură și media din Senat, în conformitate cu prevederile art.11 și 12 din Regulamentul activităților comune ale Camerei

Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Conform prevederilor art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, membrii Consiliului de administrație al SRTV sunt numiți la propunerea grupurilor parlamentare, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament. Astfel, grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senat, așa cum reiese și din Avizul comun al celor două comisii reunite în ședință comună, au transmis nominalizări, conform configurației politice, deci, implicit, și grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au făcut nominalizări pentru membri titulari în persoana doamnei Monica Simona Ghiurco și a domnului Titi Dincă, respectiv pentru membri supleanți, în persoana domnului Rafael Udriște și a doamnei Alisa-Florentina Coman, care au fost audiați în comisiile de specialitate. Grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au formulat câte 2 (două) propuneri pentru fiecare categorie de membri, conform dispozițiilor art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994, respectându-se astfel configurația politică și ponderea în Parlament.

18. Astfel, se subliniază că legislația relevantă nu instituie un drept al grupurilor parlamentare asupra unui număr fix de mandate, ci reglementează un mecanism de desemnare bazat pe ponderea politică parlamentară, finalizat prin negocieri și validări individuale. Potrivit cadrului legal și regulamentar în vigoare, ce permite grupurilor parlamentare să depună un număr de nominalizări mai mare decât numărul de locuri vizate, tocmai pentru a preîntâmpina situația în care anumite candidaturi nu întrunesc condițiile de avizare, dat fiind faptul că aceste nominalizări nu mai pot fi modificate sau completate ulterior epuizării termenului de cel mult 15 zile de la declanșarea procedurii de numire, prevăzut la art.19 alin.(3) din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nu este instituită și obligația ca aceste nominalizări să devină locuri efective în consiliul de administrație. În speță, numărul de mandate obținut de grupurile parlamentare, autoare ale sesizării, este consecința directă a

votului politic, a negocierilor parlamentare și a procesului de avizare, nu a unei repartizări prealabile inflexibile.

19. Astfel, dinamica negocierilor parlamentare permite adaptarea repartizării în funcție de validitatea candidaturilor, exemplu fiind grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat, care și-au configurat propunerile exclusiv pentru locurile de titulari, acceptând implicit o altă configurație a supleanților, fapt ce demonstrează natura flexibilă, negociată, a compunerii Consiliului de administrație al SRTV, iar nu una bazată pe drepturi intangibile și opozabile *erga omnes* asupra locurilor.

20. Se mai arată că, în data de 17 noiembrie 2025, Comisia pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă din Camera Deputaților și Comisia de cultură și media din Senat s-au întrunit în ședință comună, au analizat documentele transmise, au audiat toți candidații prezenți, după care membrii celor două comisii au procedat la vot. Având în vedere voturile valabil exprimate, doar doi dintre candidații propuși de către grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au obținut aviz favorabil [*după cum urmează: (i) doamna Monica Simona Ghiurco – pentru – 21; abțineri – 0; împotrivă – 0 și (ii) domnul Rafael Udriște – pentru – 12; abțineri – 0; împotrivă – 0*], iar domnul Titi Dincă și doamna Alisa-Florentina Coman au primit aviz negativ, aceștia neputând astfel fi „*incluși (...) pe listele de candidați*”].

21. Plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului i-au fost supuse astfel votului, potrivit art.19 alin.(5) teza întâi din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform căroră „*În urma audierii, comisiile permanente de specialitate vor întocmi un aviz comun consultativ, motivat, pe care îl vor prezenta în ședința Camerei Deputaților și a Senatului, însoțit de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de titulari și de câte o listă de candidați propuși pentru posturile de supleanți*”, exclusiv propunerile ce au fost avizate favorabil de către comisiile comune de specialitate sesizate,

acestea constituind listele cerute de lege, astfel neexistând niciun viciu de legalitate privind nominalizările și votul asupra acestora.

22. Potrivit dispozițiilor art.19 alin.(6) din Legea nr. 41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, *„Listele de candidați se supun în întregime votului în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului și se aprobă cu votul majorității deputaților și senatorilor. Votul este secret și se exprimă cu bile.”* Prin urmare, plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului se pronunță asupra listelor astfel cum sunt prezentate de către comisiile avizatoare, fără a putea interveni nominal în cadrul acestora. În cazul în care plenul reunit nu este de acord cu avizele acordate și listele rezultate în urma acestora, acesta are posibilitatea să ceară retrimiteră avizului în vederea reexaminării de către comisii ori posibilitatea să respingă listele înaintate și, în consecință, urmând ca procesul de audiere și avizare în comisii să fie reluat.

23. În cazul de față, a fost supusă dezbaterii în plenul reunit propunerea domnului deputat Laurențiu Plăeșu, din partea Grupului parlamentar al AUR, de retrimiteră a avizului la comisiile sesizate, iar în urma supunerii la vot, plenul reunit a respins-o, aceasta neîntreținând numărul necesar de voturi, rezultatul fiind: 129 – pentru; 263 – contra; 2 – abțineri.

24. Așadar, plenul reunit a acceptat să continue procedura parlamentară de numire a consiliului de administrație și să se pronunțe prin vot secret cu bile, potrivit legii, asupra listelor în integralitatea lor, exercitându-și astfel, în temeiul prevederilor art.13 pct.21 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare, competența exclusivă de a numi membrii Consiliului de administrație al SRTV.

25. Astfel, în data de 18 noiembrie 2025 a avut loc ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului, având pe ordinea de zi și Hotărârea Parlamentului României privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRTV.

26. Procedura de vot se realizează prin apel nominal și vot secret cu bile, conform prevederilor art.19 alin.(6) din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, iar în urma votului exprimat de către deputați și senatori asupra listei de candidați, aceasta a întrunit majoritatea necesară de voturi pentru numirea în funcție, înregistrându-se 270 de voturi „pentru” și 4 voturi „contra”, conform stenogramei ședinței comune.

27. Se constată astfel că afirmațiile autorilor sesizării nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate, ci aceștia folosesc această procedură a contestării constituționalității hotărârii doar pentru că un candidat propus ca membru titular și unul ca membru supleant nu au fost validați, aceștia primind aviz negativ în cadrul ședinței comune a celor două comisii și, în consecință, neregăsindu-se pe lista de candidați pe care plenul reunit urma să o voteze.

28. Acest aspect nu se poate transforma într-o contestare a constituționalității hotărârii de numire, autorii sesizării fiind nemulțumiți, în concret, de faptul că grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat nu au doi reprezentanți în Consiliul de administrație al SRTV, norma juridică nedistingând cu privire la numărul de membri propuși și numiți de fiecare grup parlamentar, iar în contextul invalidării unor candidaturi, nu pot cere „repararea” rezultatului negocierilor la care au fost parte prin forțarea în fața instanței de contencios constituțional a unor candidaturi respinse, deoarece plenul reunit nu poate fi obligat să voteze un candidat care nu a fost evaluat favorabil de comisiile de specialitate.

29. Mai mult, configurația finală a Consiliului de administrație al SRTV a reflectat voința Parlamentului de a asigura funcționalitatea instituției, prin validarea acelor candidați care au întrunit susținerea necesară, neexistând, potrivit legislației în vigoare, mandate „rezervate” care să rămână vacante în cazul unui aviz negativ, ci locuri ce pot fi ocupate prin consens politic și voința suverană a plenului reunit; astfel, Consiliul de administrație al SRTV, fiind complet, își poate desfășura activitatea în bune condiții, potrivit reglementărilor în vigoare.

30. Se menționează, de asemenea, că legiuitorul a statuat clar la art.19 alin.⁽²⁾ lit.a) din Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, că „*grupurile parlamentare reunite din cele două Camere înaintează propuneri pentru 8 locuri, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament*”, deci nu că revine de drept fiecărui grup parlamentar un anumit număr de locuri, ci că fiecărui grup parlamentar i se conferă dreptul să nominalizeze reprezentanți și să garanteze grupurilor parlamentare posibilitatea atât a depunerii de candidaturi, cât și a susținerii acestora, iar, conform rezultatului votului din comisiile parlamentare, domnul Titi Dincă și doamna Alisa-Florentina Coman nu au întrunit numărul necesar de voturi pentru a fi avizați și numiți membru titular, respectiv membru supleant în Consiliul de administrație al SRTV. Astfel, numirea celorlalți membri propuși în funcție s-a realizat cu respectarea tuturor prevederilor legale și regulamentare, statuate de Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv de Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr.4/1992, republicat, cu modificările și completările ulterioare. Potrivit documentelor înregistrate în cadrul procedurii parlamentare, forul legislativ a respectat atât configurația politică a celor două Camere, cât și toate etapele și termenele reglementate atât în textele constituționale, cât și în cele legale și regulamentare incidente în ceea ce privește procedura de vot și numire.

31. În sprijinul argumentelor aduse, se invocă și Decizia Curții Constituționale nr. 55 din 31 ianuarie 2024, în care Curtea a reținut „că prevederile legale de ordin infraconstituțional la care se face trimitere prin prisma art.1 alin.(1) și (5) din Legea fundamentală nu constituie o normă legală care să reglementeze condiții obiective și care să prezinte caracter imperativ. Configurația politică a Camerelor Parlamentului, la care se face referire în textul de lege invocat, este un concept dinamic, fluid, fiind o realitate ce poate suferi modificări chiar în cadrul aceleiași legislaturi.(...)” (paragraful 37); „În concluzie, sintagma «potrivit configurației politice a celor două Camere» cuprinsă în art.17

alin.(2) lit.c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2008 are un pronunțat caracter variabil, fiind esențialmente influențată de elemente conjuncturale, specifice cadrului conturat în interiorul Parlamentului prin dialogul permanent, din care rezultă înțelegeri și concesii reciproce care, în limitele Constituției, definesc dezbaterea parlamentară. Prin urmare, Curtea constată că această problemă excedează competenței sale constituționale de control, neexistând criterii obiective în funcție de care să poată evalua măsura în care a fost sau nu respectată configurația politică a celor două Camere ale Parlamentului în ceea ce privește desemnarea unui membru al Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.” (paragraful 40).

32. În acest sens, se invocă și Decizia Curții Constituționale nr.847 din 18 noiembrie 2020, paragraful 44, potrivit căreia, „Decizia de numire în funcția de demnitate publică aparține în exclusivitate titularilor prevăzuți de Constituție și implică o apreciere subiectivă, întemeiată pe informațiile care sunt evaluate în mod personal, de către fiecare deputat sau senator, prin acordarea votului în cadrul deciziei colective a fiecărei Camere a Parlamentului, respectiv de către Președintele României, care manifestă o opțiune personală, în cadrul unei decizii individuale. Odată adoptate aceste decizii, opțiunea fiecărui for decident este asumată în plan instituțional și politic, răspunderea pentru alegerea realizată fiind circumscrisă acestui cadru”

33. Se mai arată că, analizând configurația politică a celor 464 de mandate de deputați și senatori, rezultă că ponderea celor 3 grupuri parlamentare ce au reprezentare doar în una dintre cele două Camere și a parlamentarilor neafiliați însumează un număr suficient de mandate pentru alocarea unui loc de titular și a unui loc de supleant în consiliul de administrație, însă, acest lucru neputând fi realizat potrivit legii, a trebuit ca aceste locuri să fie redistribuite în cadrul negocierilor dintre liderii grupurilor parlamentare, reflectate în listele de candidați, înaintate de comisiile de specialitate și votate în plenul reunit.

34. Așadar, procedura privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al SRTV se regăsește în Legea nr.41/1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ceea ce semnifică o evaluare și apreciere ce revin exclusiv Parlamentului, în calitate de autoritate ce realizează numirea, și nicidecum instanței de contencios constituțional.

35. Se mai susține că autorii sesizării pun, de asemenea, în discuție, în mod eronat, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.783 din 26 septembrie 2012 cu privire la adoptarea Hotărârii Parlamentului României nr.28/2012 privind desemnarea Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, situațiile juridice nefiind identice ori similare celei la care se face referire în prezenta cauză. În cadrul procesului legislativ de adoptare a Hotărârii Parlamentului României nr.28/2012, procedura de audiere a candidaților propuși pentru a face parte din Consiliul de administrație al SRTV nu a fost încălcată, ci a avut loc un viciu de procedură, în sensul în care, conform paragrafului 6.1 din Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, „Potrivit procesului-verbal al ședinței comune a comisiilor pentru cultură, arte, mijloace de informare în masă, precum și stenogramei ședinței comune a Camerei Deputaților și a Senatului din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a II-a, nr.57 din 6 iulie 2012, atât în cadrul ședinței comisiilor menționate, cât și în cel al plenului reunit al celor două Camere ale Parlamentului, s-a adus în discuție înțelegerea liderilor de grupuri parlamentare de a nu permite grupurilor parlamentare ale Partidului Democrat Liberal să nominalizeze persoane pentru audierea în comisia comună; potrivit procesului-verbal menționat, cererea acestui partid de audiere a persoanelor propuse de acesta fiind respinsă cu 15 voturi împotriva, 9 voturi pentru și 2 abțineri. Astfel au fost audiați doar candidații propuși de Partidul Social Democrat, de Partidul Național Liberal, de Uniunea Democrată Maghiară din România, de Uniunea Națională pentru Progresul României, de Președintele României, de Guvernul României, de personalul angajat al Societății Române de Televiziune și de grupul parlamentar al minorităților naționale. La finalul

audierilor din comisiile de specialitate, membrii acestora au hotărât cu 20 de voturi pentru, niciun vot împotrivă și 2 abțineri să transmită plenului Parlamentului un aviz favorabil pentru lista candidaților nominalizați pentru a face parte din Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune.”

36. Se apreciază că aceste considerente nu sunt aplicabile în cazul hotărârii supuse controlului constituțional, deoarece grupurile parlamentare ale AUR din Camera Deputaților și Senat au făcut propuneri/nominalizări, au avut loc audierile celor propuși în comisiile comune de specialitate sesizate, dar aceștia nu au întrunit numărul de voturi necesare pentru a fi avizați favorabil și propuși în plenul reunit pentru numire. Curtea este rugată să ia act de confuzia pe care o fac autorii sesizării între cele două spețe, îngrădirea dreptului de a face nominalizări *versus* exercitarea dreptului de a face nominalizări urmată de respingerea prin vot în comisiile comune sesizate, cele două ipoteze fiind fundamental distincte. Confuzia acestora comportă atât dimensiuni regulamentare, de cutumă parlamentară, legale, cât și constituționale.

37. În concluzie, se apreciază că nu se poate reține nerespectarea prevederilor constituționale și legale invocate, deoarece nu suntem în situația unei îngrădiri a exercițiului unui drept sau a accesului la o funcție publică, ci este vorba despre exercitarea de către Parlament a unor prerogative constituționale, legale sau regulamentare. *Per a contrario*, dacă Parlamentul nu și-ar exercita aceste prerogative, s-ar putea ajunge la o denaturare a rolului pe care îl are această autoritate fundamentală a statului.

38. **Biroul permanent al Senatului** nu a comunicat punctul său de vedere.

39. La data de 11 februarie 2026, Grupul parlamentar al AUR din Senat a transmis note scrise în susținerea sesizării de neconstituționalitate.

40. La termenul de judecată fixat pentru data de 11 februarie 2026, Curtea a dispus amânarea dezbaterilor pentru data de 25 februarie 2026 și, ulterior, pentru datele de 25 martie 2026 și 29 aprilie 2026, când a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctul de vedere al Biroului permanent al Camerei Deputaților, înscrisurile depuse, raportul întocmit de judecătorul-raportor, hotărârea criticată, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

41. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.l) din Constituție și ale art.1, 10 și 27 din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate.

42. **Obiectul sesizării de neconstituționalitate** îl constituie Hotărârea Parlamentului României nr.45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.061 din 18 noiembrie 2025, care are următorul cuprins:

„Articol unic. – Se desemnează în Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune, pentru o perioadă de 4 ani, membrii titulari și membrii supleanți prevăzuți în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ANEXĂ

COMPONENTA

Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune

I. Membri titulari

Corchiș Camelia-Loredana

Bărăgan Stelian

Matei Amalia-Nicoleta

Carp Radu

Pocora Cristina-Ancuța

Trofîn Catrinel-Paula

Ghiurco Monica-Simona

Andercó Aliz-Timea

Manciu Cristiana-Narcisa

Săftoiu Ana-Adriana

II. Membri supleanți

Sava Daniela

Croitoru Gheorghe

Ghiță Cătălin

Udriște Rafael

Kis Timea

Cuza Bogdan-Alexandru

Luca Mariana

Iordănescu Gabriela Luminița

Amza Alina

Ivanovski Gjorgji

Torică Emanuel Sorin
Godinac Cristinel
Velimirovici Borislav

”

43. Autorii sesizării invocă, în susținerea acesteia, prevederile constituționale cuprinse în art.1 alin.(3), care consacră statul de drept, caracterul democratic al statului și garantarea pluralismului politic, și alin.(5) privind obligativitatea respectării legii, prin raportare la prevederile art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994 privind organizarea și funcționarea Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 27 decembrie 1999.

44. Examinând sesizarea de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit prevederilor art.146 lit.1) din Constituție și ale art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, admisibilitatea acesteia se analizează prin prisma obiectului și a titularilor dreptului de sesizare. Astfel, pentru a fi admisibilă, sesizarea trebuie să aibă ca obiect o hotărâre parlamentară – adoptată de Senat, de Camera Deputaților sau de cele două Camere ale Parlamentului întrunite în ședință comună –, cu excepția celor care privesc regulamentele parlamentare, și să fie formulată de unul dintre președinții celor două Camere sau de un grup parlamentar ori de un număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

45. Sub aspectul titularului dreptului de sesizare, Curtea constată că este îndeplinită condiția de admisibilitate impusă de art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992, sesizarea cu privire la neconstituționalitatea Hotărârii Parlamentului României nr.45/2025 fiind formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat, sub semnătura liderilor respectivelor grupuri parlamentare, conform prevederilor art.15 alin.(3) lit.c) din Regulamentul Camerei Deputaților și ale art.18 alin.(1) lit.o) din Regulamentul Senatului.

46. Din perspectiva obiectului sesizării, Curtea observă că aceasta vizează o hotărâre a plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului, și anume Hotărârea

Parlamentului României nr.45/2025, încadrându-se, la modul generic, în cerința cuprinsă în art.27 alin.(1) din Legea nr.47/1992. Referitor la obiectul hotărârilor Parlamentului care pot fi supuse controlului de constituționalitate întemeiat pe art.146 lit.l) din Constituție coroborat cu art.27 din Legea nr.47/1992, Curtea a decelat însă și alte condiții de admisibilitate a sesizării, care nu sunt explicit prevăzute de lege, dar care au fost deduse pe cale jurisprudențială.

47. Astfel, Curtea a reținut că art.27 din Legea nr.47/1992 nu instituie vreo diferențiere între hotărârile Camerei Deputaților, hotărârile plenului Senatului și hotărârile plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului care pot fi supuse controlului Curții Constituționale prin prisma domeniului în care au fost adoptate ori a caracterului normativ sau individual, ceea ce înseamnă că toate aceste hotărâri sunt susceptibile de a fi supuse controlului de constituționalitate, în virtutea regulii de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*. În consecință, sesizările de neconstituționalitate care vizează asemenea hotărâri sunt *de plano* admisibile [de exemplu, Decizia nr.307 din 28 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.293 din 4 mai 2012, Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.376 din 21 mai 2014, paragraful 15, Decizia nr.434 din 21 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.617 din 18 iulie 2018, paragraful 22, sau Decizia nr.41 din 22 februarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.227 din 20 martie 2023, paragraful 39]. Mai mult, controlul actelor individuale ale Parlamentului este atât o chestiune care ține de statul de drept, cât și una care ține de drepturile omului. Ceea ce este important este faptul că procedura, nu neapărat fondul deciziei [de exemplu, ce persoană este numită pentru a ocupa o anumită funcție], trebuie să poată fi controlabilă în cadrul procedurii judiciare [a se vedea, în acest sens, Avizul Comisiei Europene pentru Democrație prin Drept (Comisia de la Veneția) nr.685/2012, adoptat la cea de-a 93-a sa Sesiune Plenară (Veneția, 14-15 decembrie 2012), pct. 21–23].

48. În prezenta cauză, hotărârea criticată are caracter individual și vizează numirea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune [SRTV], *sesizarea fiind, sub acest aspect, admisibilă*.

49. Curtea reține, în continuare, că, în jurisprudența sa, a statuat că pot fi supuse controlului de constituționalitate numai hotărârile Parlamentului care afectează valori, reguli și principii constituționale sau, după caz, organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional [a se vedea și Decizia nr.53 din 25 ianuarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.90 din 3 februarie 2011, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.684 din 3 octombrie 2012, Decizia nr.251 din 30 aprilie 2014, precitată, paragraful 14, sau Decizia nr.640 din 21 noiembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1179 din 27 decembrie 2023, paragraful 24].

50. Curtea a mai stabilit, în mod expres, că, pentru a fi admisibilă sesizarea de neconstituționalitate, norma de referință trebuie să fie de rang constituțional, pentru a se putea analiza dacă există vreo contradicție între hotărârile menționate la art.27 din Legea nr.47/1992, pe de o parte, și exigențele procedurale și substanțiale impuse prin dispozițiile Constituției, pe de altă parte. Așadar, criticile trebuie să aibă o evidentă relevanță constituțională, și nu doar una legală ori regulamentară. Prin urmare, toate hotărârile plenului Camerei Deputaților, ale plenului Senatului și ale plenului celor două Camere reunite ale Parlamentului pot fi supuse controlului de constituționalitate, dacă în susținerea criticii de neconstituționalitate sunt invocate dispoziții cuprinse în Constituție. În plus, Curtea a reținut, în privința hotărârilor care, prin obiectul lor, vizează organizarea și funcționarea autorităților și instituțiilor de rang constituțional, că norma de referință în cadrul controlului de constituționalitate exercitat poate fi atât o dispoziție de rang constituțional, cât și una de rang infraconstituțional, ținând cont de prevederile art.1 alin.(5) din Constituție. Invocarea acestor dispoziții nu trebuie să fie însă formală, ci efectivă [Decizia nr.307 din 28 martie 2012, precitată,

Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitată, Decizia nr.628 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.52 din 22 ianuarie 2015, paragraful 15, sau Decizia nr.640 din 21 noiembrie 2023, precitată, paragraful 25].

51. În prezenta cauză, Curtea reține că art.31 alin.(5) din Constituție prevede *in terminis* că „Serviciile publice de radio și de televiziune sunt autonome. Ele trebuie să garanteze grupurilor sociale și politice importante exercitarea dreptului la antenă. Organizarea acestor servicii și controlul parlamentar asupra activității lor se reglementează prin lege organică”. În același timp, art.1 și art.2 din Legea nr.41/1994 prevăd că SRTV este persoană juridică înființată ca serviciu public autonom de interes național. Chiar dacă denumirea persoanei juridice, respectiv forma de organizare a serviciului public de televiziune, nu este expres menționată în textul Constituției, serviciul ca atare, precum și activitatea pe care acesta o prestează sunt prevăzute în mod expres de art.31 alin.(5) din Constituție. Totodată, controlul parlamentar asupra activității acestui serviciu public, precum și obligația de a fi organizată potrivit unei legi organice sunt prevăzute tot prin textul Constituției. Prin urmare, existența acestui serviciu public este prevăzută de art.31 alin.(5) din Constituție, ceea ce îi conferă acestuia o importanță constituțională, astfel încât hotărârile Parlamentului care vizează organizarea și funcționarea SRTV pot fi, de asemenea, supuse controlului de constituționalitate chiar dacă actul normativ pretins încălcat are valoare infraconstituțională [a se vedea, în acest sens, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012].

52. În prealabil examinării criticilor de neconstituționalitate, analizând *Avizul comun al Comisiei pentru cultură, arte și mijloace de informare în masă și al Comisiei pentru cultură și media din cele două Camere ale Parlamentului privind desemnarea candidaților pentru Consiliul de administrație al Societății Române de Televiziune* din data de 17 noiembrie 2025, disponibil pe pagina de Internet a Camerei Deputaților, precum și stenograma ședinței comune a Camerei Deputaților și Senatului din data de 18 noiembrie 2025, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea a II-a, nr.154 din 11 decembrie 2025, Curtea constată că, în cadrul procedurii parlamentare de adoptare a hotărârii deduse controlului de constituționalitate, în ședința comună a celor două comisii au fost audiați candidații pentru funcțiile de membru titular și membru supleant în Consiliul de administrație al SRTV, propuși de grupurile parlamentare reunite ale Partidului Social Democrat, ale Alianței pentru Unirea Românilor, ale Partidului Național Liberal, ale Uniunii Salvați România, ale Uniunii Democrate Maghiare din România, ale Partidului S.O.S. România și ale Partidului Oamenilor Tineri. Dintre candidaturile propuse, două au fost avizate negativ, iar alte trei candidaturi nu au fost supuse la vot întrucât respectivele persoane nu au fost prezente pentru a fi audiate în comisii, restul candidaturilor fiind avizate pozitiv. Listele cuprinzând propunerile de candidați pentru posturile de membru titular și membru supleant au fost supuse votului secret, cu bile, în plenul reunit al celor două Camere ale Parlamentului, care și-a însușit propunerile comisiilor de specialitate, fiind astfel aprobată componența Consiliului de administrație al SRTV.

53. Analizând criticile de neconstituționalitate și textele legale incidente, cu referire la prevederile art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994, aplicabile în ceea ce privește desemnarea celor 8 reprezentanți ai grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRTV, Curtea observă că legiuitorul a stabilit două criterii cumulative: configurația politică și ponderea grupurilor parlamentare reunite din cele două Camere. Cu privire la cele două criterii, instanța de contencios constituțional a stabilit, în jurisprudența sa, că „dispozițiile art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994 nu pot face obiectul negocierilor politice, fiind obligatorii atât pentru grupurile parlamentare care fac propunerile, cât și pentru plenul Parlamentului care decide” [a se vedea Decizia nr.417 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.535 din 18 iulie 2014, paragraful 25].

54. Curtea subliniază, însă, că mecanismul instituit de art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994 nu exclude, de principiu, orice posibilitate de

negociere politică între grupurile parlamentare. Numărul locurilor alocate grupurilor parlamentare se determină, însă, în funcție de cele două criterii cumulative stabilite prin textul de lege menționat anterior, iar negocierea politică, în această situație particulară, nu poate face abstracție de acestea. În caz contrar, ar fi posibil ca, prin negociere politică, în componența Consiliului de administrație al SRTV să se ajungă la o reprezentare selectivă a grupurilor parlamentare; or, reprezentarea doar a unor grupuri parlamentare în defavoarea altora poate apărea numai dacă aceasta rezultă din aplicarea celor două criterii impuse de art.19 alin.(2) lit.a) din Legea nr.41/1994, și nu strict ca efect al negocierii politice.

55. În ceea ce privește configurația politică reglementată de art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994, Curtea reține că aceasta nu poate fi alta decât configurația politică a Parlamentului rezultată din alegeri, ca urmare a exprimării votului electoratului [în cauză, Partidul Social Democrat, Alianța pentru Unirea Românilor, Partidul Național Liberal, Uniunea Salvați România, Uniunea Democrată Maghiară din România, Partidul S.O.S. România, Partidul Oamenilor Tineri]. În consecință, grupurile parlamentare constituite în Camera Deputaților și Senat la începutul legislaturii sunt cele corespunzătoare partidelor politice care au obținut mandate în alegeri, la care se adaugă, în temeiul art.62 alin.(2) din Constituție, Grupul parlamentar al Minorităților Naționale din Camera Deputaților. Cu referire la grupurile parlamentare, Curtea reiterează că acestea rezultă din uniunea voluntară a parlamentarilor, astfel încât crearea grupurilor parlamentare constituie un drept, iar nu o obligație. Prin urmare, nu este contrară Legii fundamentale constituirea, pe parcursul legislaturii, potrivit regulamentelor Camerelor și cu respectarea Constituției, a unui grup parlamentar care nu a existat la începutul legislaturii, cu condiția, desprinsă de asemenea din interpretarea normelor constituționale, ca pe această cale să nu fie reprezentate în Parlament partide care nu au obținut mandate la alegeri [a se vedea, *mutatis*

mutandis, Decizia nr.1.490 din 17 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.861 din 22 decembrie 2010].

56. Așa cum a reținut în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod constant asupra posibilității neîngrădite a parlamentarilor de a trece de la un grup parlamentar la altul, de a se afilia la un grup parlamentar sau de a constitui un grup format din parlamentari independenți. Mutațiile intervenite în structura grupurilor parlamentare existente, ca urmare a sciziunii ce se poate produce în cadrul partidelor reprezentate de fiecare grup sau a migrației parlamentarilor de la un grup la altul ori a părăsirii unui grup fără afilierea la altul – mutații posibile în condițiile în care Constituția stabilește expres că orice mandat imperativ este nul – nu rămân fără consecințe atât asupra reprezentării grupurilor parlamentare, cât și asupra ponderii acestora în Parlament, fiind posibile fluctuații în acest sens [a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr.1.490 din 17 noiembrie 2010, precitată]. Prin urmare, Curtea reține, cu referire la ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare, la care face trimitere art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994, că aceasta nu poate fi alta decât cea de la momentul desemnării membrilor Consiliului de administrație al SRTV, în considerarea dinamicii și fluctuației numărului de parlamentari dintr-un grup parlamentar sau altul, inerente vieții parlamentare.

57. Rezultă astfel, în mod necesar, că, în desemnarea reprezentanților grupurilor parlamentare în Consiliul de administrație al SRTV, legiuitorul a avut în vedere un criteriu fix – configurația politică – și un criteriu dinamic – ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare.

58. Examinând informațiile disponibile pe paginile de Internet ale Camerei Deputaților și Senatului, Curtea constată că, la data de 18 noiembrie 2025, data adoptării hotărârii deduse controlului de constituționalitate, din totalul de 463 de deputați și senatori, repartizarea parlamentarilor pe grupuri parlamentare era următoarea: grupurile parlamentare ale Partidului Social Democrat din Camera Deputaților și Senat – 129 de membri (reprezentând 27,8% din totalul

parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat – 90 de membri (reprezentând 19,4% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Partidului Național Liberal din Camera Deputaților și Senat – 73 de membri (reprezentând 15,7% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Uniunii Salvați România din Camera Deputaților și Senat – 59 de membri (reprezentând 12,7% din totalul parlamentarilor), grupurile parlamentare ale Uniunii Democrate Maghiare din România din Camera Deputaților și Senat – 32 de membri (reprezentând 6,9% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Minorităților Naționale din Camera Deputaților – 17 membri (reprezentând 3,6% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Partidului S.O.S. România din Camera Deputaților – 15 membri (reprezentând 3,2% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar al Partidului Oamenilor Tineri din Camera Deputaților – 14 membri (reprezentând 3,02% din totalul parlamentarilor), Grupul parlamentar PACE – Întâi România din Senat – 12 membri (reprezentând 2,5% din totalul parlamentarilor) și, respectiv, 22 de parlamentari neafiliați niciunui grup parlamentar (reprezentând 4,7% din totalul parlamentarilor).

59. Față de aceste date, ce reflectă, la data adoptării Hotărârii Parlamentului României nr.45/2025, ponderea în Parlament a grupurilor parlamentare ale partidelor politice care au obținut mandate în alegeri, ținând cont și de componența nominală a Consiliului de administrație al SRTV votată de Parlament, Curtea constată că hotărârea criticată nu respectă criteriul imperativ al ponderii în Parlament stabilit de Legea nr.41/1994, întrucât, pe de o parte, grupuri parlamentare cu pondere de peste 10% din totalul parlamentarilor au primit același număr de locuri în Consiliul de administrație al SRTV ca un grup parlamentar cu pondere de sub 10% din totalul parlamentarilor, iar, pe de altă parte, grupuri parlamentare cu o pondere de sub 10% din totalul parlamentarilor nu sunt reprezentate în Consiliul de administrație al SRTV. Or, o pondere semnificativ diferită a grupurilor parlamentare – în prezenta cauză fiind vorba

despre ponderi de aproximativ două ori sau chiar de trei ori mai mari unele față de altele – ar fi trebuit să determine alocarea unui număr de locuri adecvat, diferit, în cadrul Consiliului de administrație al SRTV, stabilit în marja ponderii grupurilor parlamentare. Curtea reține și că o ipotetică negociere politică între grupurile parlamentare care au propus candidați pentru funcțiile de membru titular și membru supleant în Consiliul de administrație al SRTV nu se putea plasa în afara criteriilor stabilite de Legea nr.41/1994.

60. În continuare, Curtea observă că, în prezenta cauză, deși avea competența să infirme hotărârea luată în comisiile de specialitate și avea la dispoziție mecanisme prin care să se facă aplicarea strictă a prevederilor Legii nr.41/1994 - astfel încât să se respecte și negocierea politică -, cum ar fi retrimiteră la comisie sau propunerea de amendamente, plenul reunit al Parlamentului nu a aprobat solicitarea de retrimiteră la comisii a avizului formulată în cadrul dezbaterilor din ședința comună a Parlamentului, ci a aprobat și și-a însușit ceea ce au propus comisiile de specialitate în ședință reunită. În consecință, Curtea reiterează jurisprudența sa constantă cu privire la rolul comisiilor permanente ale Parlamentului, care sunt organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului, a căror activitate are caracter pregător pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei [a se vedea, în acest sens, Decizia nr.48 din 17 mai 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.125 din 21 mai 1994, Decizia nr.209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.188 din 22 martie 2012, sau Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012]. Dat fiind caracterul de organ de lucru intern al comisiilor parlamentare, natura juridică a avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau al Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul

își îndeplinește atribuțiile constituționale. În situația în care o comisie parlamentară, din diverse motive, nu își duce la îndeplinire activitatea potrivit legii și Constituției, aceasta „nu este de natură a împiedica plenul fiecărei Camere de a dezbate și de a decide direct asupra problemelor care intră în atribuțiile lor. În fond, specificul activității unei Camere a Parlamentului este de a adopta o decizie colectivă, luată cu majoritatea voturilor, după o dezbatere publică” [a se vedea, în acest sens, Decizia nr.209 din 7 martie 2012 și Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, precitate].

61. Având în vedere cele expuse, Curtea constată că Hotărârea Parlamentului României nr.45/2025 a încălcat dispozițiile art.19 alin.(2) lit.a) teza finală din Legea nr.41/1994, cele 8 locuri alocate grupurilor parlamentare trebuind să fie ocupate de candidații propuși de acestea, potrivit configurației politice și ponderii lor în Parlament. În consecință, hotărârea antereferită este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului, fiind încălcate dispozițiile art.1 alin.(5) din Constituție, care prevăd că respectarea legilor este obligatorie, precum și cele ale art.1 alin.(3) din Constituție, referitoare la principiul statului de drept.

62. Potrivit art.147 alin.(4) din Constituție, Hotărârea Parlamentului României nr.45/2025 își păstrează prezumția de constituționalitate până la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, astfel încât actele juridice adoptate de Consiliul de administrație al SRTV până la această dată rămân valabile sub acest aspect [a se vedea, *ad similib*, Decizia nr.783 din 26 septembrie 2012, Decizia nr.414 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.291 din 4 mai 2010, sau Decizia nr.1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.106 din 9 februarie 2012].

63. Totodată, actul de numire efectuat de Parlament potrivit art.19 alin.(7) din Legea nr.41/1994, în considerarea componenței Consiliului de administrație

al SRTV astfel cum a fost stabilită prin Hotărârea Parlamentului României nr.45/2025, își încetează efectele juridice la data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, urmând ca Parlamentul să facă o nouă numire, cu respectarea art.19 alin.(7) din Legea nr.41/1994, dintre persoanele care vor alcătui noua componență a Consiliului de administrație al SRTV, stabilite potrivit dispozițiilor art.19 alin.(2) din Legea nr.41/1994.

64. În fine, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale constante, puterea de lucru judecat ce însoțește actele jurisdicționale, deci și deciziile Curții Constituționale, se atașează nu numai dispozitivului, ci și considerentelor pe care se sprijină acesta. Astfel, atât considerentele, cât și dispozitivul deciziilor Curții Constituționale sunt general obligatorii, potrivit dispozițiilor art.147 alin.(4) din Constituție, și se impun cu aceeași forță tuturor subiectelor de drept [a se vedea, în acest sens, cu titlu exemplificativ, Decizia Plenului Curții Constituționale nr.1 din 17 ianuarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.16 din 26 ianuarie 1995, Decizia nr.414 din 14 aprilie 2010, precitată, Decizia nr.415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.294 din 5 mai 2010, Decizia nr.903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.584 din 17 august 2010, Decizia nr.1.018 din 19 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.511 din 22 iulie 2010, Decizia nr.766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.549 din 3 august 2011, și Decizia nr.1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.99 din 8 februarie 2012].

65. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, al art.1–3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite sesizarea de neconstituționalitate formulată de grupurile parlamentare ale Alianței pentru Unirea Românilor din Camera Deputaților și Senat și constată că Hotărârea Parlamentului României nr.45/2025 privind desemnarea membrilor Consiliului de administrație al Societății Române de Televiziune este neconstituțională în ceea ce privește desemnarea candidaților de către grupurile parlamentare reunite ale celor două Camere ale Parlamentului.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 29 aprilie 2026.

**PREȘEDINTELE
CURȚII CONSTITUȚIONALE**

Tanasescu Elena-Simina
Prof. univ. dr. Elena-Simina TĂNĂSESCU

MAGISTRAT-ASISTENT,

Cristina Titirișcă

Cristina
Titirisca

Digitally signed by
Cristina Titirisca
Date: 2026.07.13
11:05:44 +03'00'